

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA M. KAMPOSA SANČESA-BORDONAS [M. CAMPOS
SÁNCHEZ-BORDONA] SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 19. jūlijā¹

Lieta C-577/14 P

**Brandconcern BV
pret**

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju

Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Vārdiska preču zīme “Lambretta” — Brandconcern BV atcelšanas pieteikums — Daļējas atcelšanas atzīšana

1. Lai reģistrētu preču zīmi, ir jāizpilda vairāki nosacījumi, tostarp pieteikumā ir jānorāda preces vai pakalpojumi, kuriem tiek prasīta šīs atšķirības zīmes aizsardzība. Šim mērķim gan saimnieciskās darbības veicēji, gan dalībvalstu preču zīmju biroji un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (turpmāk tekstā – “Birojs” vai “EUIPO”²) izmanto Nicas klasifikāciju³.

2. Nicas nolīgumā ir 34 preču klases un 11 pakalpojumu klases. Katrā klasē ir vispārīgi apzīmējumi, kuri atbilst jomām, kurās ietilpst attiecīgās preces vai pakalpojumi. Turklāt klasifikācijā ir preču un pakalpojumu alfabētiskais saraksts, kurā ir norādīta klase, kurā iekļauts katrs no tiem.

3. Spriedumā *The Chartered Institute of Patent Attorneys*⁴ (turpmāk tekstā – “spriedums *IP Translator*”) Tiesa lēma par Nicas nolīguma klašu nosaukumu izmantošanas interpretāciju kā faktoru, kas ietekmē ar preču zīmju reģistrāciju piešķirtās aizsardzības apjomu. Tā noteica dažas pamatnostādnes un it īpaši nepieciešamību reģistrācijas pieteikumos skaidri un precīzi norādīt preces un pakalpojumus, kuriem reģistrācija tiek prasīta⁵. Tomēr Tiesa spriedumā nenoteica sprieduma iedarbību laikā.

4. Uzņēmums *Brandconcern BV* šajā apelācijas sūdzībā lūdz atcelt Vispārējās tiesas 2014. gada 30. septembra spriedumu *Scooters India/ITSB – Brandconcern* (“LAMBRETTA”) (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”)⁶, jo tā esot pieļāvusi kļūdu, nepiemērojot ar atpakaļejošu spēku spriedumā *IP Translator* izstrādāto doktrīnu EUIPO iesniegtajam preču zīmes reģistrācijas pieteikumam attiecībā uz 12. klasi. Apelācijas sūdzība sākumā ļaus vispārīgi precizēt spriedumā *IP Translator* izstrādātās judikatūras tvērumu un vēlāk analizēt tās iespējamo piemērojamību jau reģistrētām preču zīmēm.

1 — Oriģinālvaloda – spāņu.

2 — Tā apzīmēšanai visās citās valodās tiek izmantots nosaukuma akronīms angļu valodā (*European Union Intellectual Property Office*).

3 — Nicas Nolīgums par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, kas pieņemts 1957. gada 15. jūnijā, kurā grozījumi izdarīti 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 1154. sējums, Nr. I-18200, 89. lpp.; turpmāk tekstā – “Nicas klasifikācija”, “nolīgums” vai vienkārši “klasifikācija”).

4 — Spriedums, 2012. gada 19. jūnijs (C-307/10, EU:C:2012:361). Spriedums ir pazīstams ar atsauci uz tajā aplūkoto vārdisko apzīmējumu “IP Translator”.

5 — Par spriedumu *IP Translator* skat. 53. un nākamos punktus.

6 — Lieta T-51/12, spriedums nav publicēts (EU:T:2014:844).

5. Katrā ziņā apelācijas tiesvedībā pasludinātā sprieduma iedarbība būs ierobežota, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009⁷ 28. panta jauno redakciju pēc tam, kad 2016. gada 23. martā stājās spēkā Regula (ES) 2015/2424⁸. Tā 8. punktā ir mazinātas interpretācijas problēmas attiecībā uz reģistrēto preču zīmju preču un pakalpojumu klasifikāciju, pirms tika pasludināts spriedums *IP Translator*.

I – Atbilstošās tiesību normas

A – Regula Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi

6. Savienības preču zīmes šajā lietā reglamentē Regula Nr. 207/2009. Pēdējie ar Regulu 2015/2424 ieviestie grozījumi, kas mainīja iepriekšējā Kopienas preču zīmju (tagad tās tiek sauktas par “Eiropas Savienības preču zīmēm”)⁹ tiesiskā regulējuma būtiskos aspektus, neietekmē šīs apelācijas tiesvedības *ratione temporis*. Tomēr ir jāmin jaunais 28. pants (“Preču un pakalpojumu apzīmējumi un klasifikācija”), kura 8. punktā ir noteikts:

“8. To ES preču zīmju īpašnieki, kas pieteiktas pirms 2012. gada 22. jūnija un ir reģistrētas attiecībā uz visu Nicas klasifikācijas klases virsrakstu, var paziņot, ka viņu nolūks iesniegšanas dienā bija prasīt aizsardzību precēm vai pakalpojumiem, uz ko neattiecas minētās klases virsraksta burtiskā nozīme, ar noteikumu, ka šādi nosauktās preces vai pakalpojumi ir iekļauti šīs klases alfabētiskajā sarakstā Nicas klasifikācijas redakcijā, kas bija spēkā iesniegšanas dienā.

Šādu paziņojumu iesniedz Birojā līdz 2016. gada 24. septembrim, un tajā skaidri, precīzi un konkrēti norāda preces un pakalpojumus, uz ko skaidri neattiecas klašu virsrakstu apzīmējumu burtiskā nozīme un uz ko sākotnēji attiecās īpašnieka nolūks. [..]

Uzskata, ka ES preču zīmes, par kurām otrajā daļā minētajā laikposmā nav iesniegts paziņojums, pēc šī laikposma beigām attiecas tikai uz precēm vai pakalpojumiem, uz ko skaidri attiecas to apzīmējumu burtiskā nozīme, kuri iekļauti attiecīgās klases virsrakstā.”

7. VI sadaļas “Atteikšanās, atcelšana un spēkā neesamība” 51. pantā ir noteikts:

“1. Kopienas preču zīmes īpašnieka tiesības paziņo par atceltām, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretpasību lietas izskatīšanas procesu attiecībā uz pārkāpumu:

a) ja nepārtrauktā piecu gadu ilgā laikā preču zīme nav patiesi izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta, un nav pamatotu iemeslu tās neizmantošanai; [..]

[..]

2. Ja tiesību atcelšana ir pamatota tikai attiecībā uz dažām precēm vai pakalpojumiem, uz ko preču zīme ir reģistrēta, īpašnieka tiesības paziņo par atceltām tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem.”

7 — Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

8 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra regula, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV 2015, L 341, 21. lpp.).

9 — Vai arī saskaņā ar Regulas 2015/2424 1. panta 2. punktu “ES preču zīme”. Jēdzienus “Eiropas Savienības preču zīme” vai “ES preču zīme” lietošu bez izšķirības.

B – *Īstenošanas regula (EK) Nr. 2868/95*¹⁰

8. 2. noteikumā “Preču un pakalpojumu saraksts” ir noteikts:

- “1. Preču un pakalpojumu klasifikācijai izmanto pārstrādātu un grozītu kopējo klasifikāciju, kas norādīta 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgum[a] par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju zīmju reģistrācijai 1. pantā.
2. Preču un pakalpojumu sarakstu formulē tā, lai skaidri norādītu preču un pakalpojumu īpašības un ļautu katru pozīciju klasificēt tikai vienā Nicas klasifikācijas klasē.
3. Preces un pakalpojumus grupē saskaņā ar Nicas klasifikācijas klasēm, katru grupu ievadot ar šīs klasifikācijas klases numuru, kurai attiecīgā preču vai pakalpojumu grupa pieder, un uzrāda šīs klasifikācijas noteiktajā klašu kārtībā.
4. Preču un pakalpojumu klasifikācija kalpo tikai administratīviem nolūkiem. Tādēļ preces un pakalpojumus var neuzskatīt par savstarpēji līdzīgiem, pamatojoties uz faktu, ka saskaņā ar Nicas klasifikāciju tie parādās vienā klasē, un preces un pakalpojumus nevar uzskatīt par atšķirīgiem, pamatojoties uz faktu, ka saskaņā ar Nicas klasifikāciju tie parādās dažādās klasēs.”

C – *EU IPO priekšsēdētāja paziņojumi*

9. *EU IPO* priekšsēdētājs īsteno pilnvaras, kas tam ir piešķirtas Regulas Nr. 207/2009 124. pantā. Šīs lietas vajadzībām to vidū ir iekšējo administratīvo instrukciju un it īpaši paziņojumu (2. punkta a) apakšpunkts), kas ir jāpublicē *EU IPO Oficiālajā Vēstnesī* saskaņā ar šīs regulas 89. panta b) punktu, pieņemšana.

10. Lai izskaidrotu Biroja praksi attiecībā uz klašu nosaukumu izmantošanu un šīs izmantošanas sekām, ja uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumiem vai reģistrāciju tika attiecināts ierobežojums vai tie tika daļēji atsaukti vai ja uz tiem attiecās iebildumu vai atcelšanas procesi, priekšsēdētājs pieņēma un publicēja Paziņojumu Nr. 4/03¹¹. Saskaņā ar tā IV punkta pirmo un otro daļu:

“34 preču klases un 11 pakalpojumu klases ietver visas preces un pakalpojumus. Tādējādi visu vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgo apzīmējumu izmantošana nozīmē lūgumu attiecināt reģistrāciju uz visām precēm vai pakalpojumiem, kas ietilpst šajā konkrētajā klasē.

Tāpat viena konkrēta vispārīgā apzīmējuma, kas ietilpst klases nosaukumā, izmantošana attieksies uz visām precēm vai pakalpojumiem, uz kuriem attiecas vispārīgais apzīmējums un kuri ir pareizi klasificēti vienā klasē. [..]”

10 — Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2009. gada 31. marta Regulu (EK) Nr. 355/2009 (OV 2009, L 109, 3. lpp.); turpmāk tekstā bez izšķirības lietošu apzīmējumus “Īstenošanas regula” un “piemērošanas regula”.

11 — Biroja priekšsēdētāja 2003. gada 16. jūnija Paziņojums Nr. 4/03 attiecībā uz klašu nosaukumu izmantošanu preču un pakalpojumu sarakstos Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un reģistrācijas mērķiem.

11. Pēc sprieduma *IP Translator* pasludināšanas, lai arī Tiesa tajā interpretēja Direktīvu 2008/95/EK¹², nevis Regulu Nr. 207/2009, *EUIPO* priekšsēdētājs publicēja Paziņojumu Nr. 2/12¹³, kura V punktā ir noteikts:

“Attiecībā uz Kopienas preču zīmēm, kas reģistrētas pirms šī Paziņojuma stāšanās spēkā, kad tika izmantoti visi vienas konkrētas klases nosaukumā ietvertie vispārīgie apzīmējumi, Birojs uzskata, ka, ņemot vērā iepriekšējā Paziņojumā Nr. 04/03 minētos norādījumus, reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja nolūks bija norādīt visas minētās klases alfabētiskajā sarakstā iekļautās preces un pakalpojumus, tā redakcijā, kas bija spēkā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

Iepriekš minētais neskar RKPZ [Regulas par Kopienas preču zīmi] 50. panta noteikumu piemērošanu.”

II – Tiesvedības priekšvēsture

12. No pārsūdzētā sprieduma 1.–6. punkta izriet, ka sabiedrībai *Scooters India Ltd.* pieder Kopienas vārdiska preču zīme “Lambretta”¹⁴, kuras reģistrācija tika lūgta 2000. gada 7. februārī un kuru Birojs reģistrēja 2002. gada 6. augustā ar numuru 1495100.

13. Preču zīmes reģistrācijas pieteikumā tika norādītas tikai Nicas nolīguma 3., 12., 14., 18. un 25. klasē iekļautās preces. Šajā apelācijas sūdzībā, ņemot vērā, ka *Scooters India* Vispārējā tiesā daļēji atteicās no saviem prasījumiem¹⁵, pietiks atsaukties tikai uz attiecīgajām 12. klases precēm, kas Nicas nolīgumā ir aprakstītas šādi:

— 12. klase: “transportlīdzekļi, pārvietošanās līdzekļi pa sauszemi, gaisu vai ūdeni.”

14. 2007. gada 19. novembrī uzņēmums *Brandconcern* iesniedza pieteikumu par daļēju preču zīmes “Lambretta” atcelšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 40/94¹⁶ 50. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punktu. Minētajā pieteikumā par atcelšanu tostarp tika norādītas 12. klases preces, un tas bija balstīts uz preču zīmes efektīvas izmantošanas neesamību nepārtrauktā piecu gadu laikposmā.

15. *EUIPO* atcelšanas nodaļa ar 2010. gada 24. septembra lēmumu apmierināja *Brandconcern* lūgumu un atzina daļēju preču zīmes atcelšanu no 2007. gada 19. novembra, tostarp attiecībā uz 12. klasē iekļautajām precēm.

16. *Scooters India* apstrīdēja *EUIPO* 2010. gada 24. septembra lēmumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu.

17. *EUIPO* Apelācijas pirmā padome savā 2011. gada 1. decembra lēmumā (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) noraidīja *Scooters India* apelācijas sūdzību, izņemot daļā, kas attiecās uz 3. klasē iekļautajām “ziepēm” (attiecībā uz kurām tā atcēla 2010. gada 24. decembra lēmumu)¹⁷.

12 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra direktīva, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

13 — *EUIPO* priekšsēdētāja 2012. gada 20. jūnija Paziņojums Nr. 2/12, kuram ir tāds pats nosaukums kā Paziņojumam Nr. 4/03 un ar kuru tas tika atcelts un aizstāts. Paziņojuma Nr. 2/12 atcelšana paredzēta [divos] posmos: viena daļa [tika] atcelta no 2016. gada 23. marta un pārējā daļa – no šī paša gada 25. septembra, kad tas tiks aizstāts ar Biroja priekšsēdētāja 2016. gada 8. februāra Paziņojumu Nr. 1/2016 par Regulas par Eiropas Savienības preču zīmi 28. panta piemērošanu.

14 — Atbildes rakstā uz apelācijas sūdzību *Scooters India* apgalvoja, ka pieteikumā tika norādītas piecas iepriekšējās preču zīmju reģistrācijas Apvienotajā Karalistē, it īpaši ar Nr. 874581 12. klasē iekļautajiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem, vieglajiem kravas automobiļiem, velosipēdiem un to piederumiem, un viena – Itālijā.

15 — Saskaņā ar pārsūdzētā sprieduma 7. punktu *Scooters India* atteicās no sava prasījuma par spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz pārējo klašu precēm un pakalpojumiem.

16 — Padomes 1993. gada 20. decembra Regula Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.). Tagad Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts.

17 — Tajā pašā dienā Apelācijas padome arī noraidīja *Brandconcern* prasību par Atcelšanas nodaļas lēmumu.

18. Apelācijas padome uzskatīja, ka *Scooters India* prasība bija jānoraida tāpēc, ka tā nebija pietiekami pierādījusi preču zīmes “Lambretta” efektīvu izmantošanu (tostarp) attiecībā uz 12. klases precēm, kas bija tās reģistrācijas atcelšanas pamatā.

III – Pārsūdzētais spriedums

19. Ar 2012. gada 8. februāra prasības pieteikumu *Scooters India* cēla Vispārējā tiesā prasību par Apelācijas padomes lēmuma atcelšanu. Tā izvirzīja tikai vienu pamatu, kurš ir balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 51. panta 2. punkta pārkāpumu un kurā ir celti divi iebildumi.

20. Pirmajā no tiem tā pārmeta Apelācijas padomei, ka no paziņojuma par atcelšanu tā nebija izslēgusi rezerves daļas, tāpēc tā prasīja *EUIPO* piemērot kritēriju, kas bija spēkā 2000. gadā, kad tika iesniegts tās reģistrācijas pieteikums. Atbilstoši šim kritērijam, ja preču zīmes reģistrācijas pieteikumā nav atsevišķi norādītas klasē minētās preces, tas attiecas uz visām minētās klases alfabētiskajā sarakstā iekļautajām precēm un pakalpojumiem (turpmāk tekstā – “vispārīgs kritērijs”).

21. Vispārējā tiesa apstiprināja šo apgalvojumu. Tā analizēja¹⁸, vai motorolleru rezerves daļas bija ietvertas 12. klasē iekļautajās precēs, un pārbaudīja, vai *Scooters India* preču zīmes reģistrācijas pieteikumu varēja izskatīt, piemērojot vispārīgu kritēriju vai “burtisko” kritēriju¹⁹, proti, ņemot vērā tikai attiecīgās klases nosaukumā tieši iekļauto preču kategoriju (šajā gadījumā – transportlīdzekļi, pārvietošanās līdzekļi pa sauszemi, gaisu vai ūdeni) nozīmi.

22. Vispārējā tiesa atgādināja spriedumu *IP Translator*²⁰, no kura ir secināms, ka tad, kad preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs norāda visus Nicas klasifikācijas vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgos apzīmējumus, ir jāprecizē, vai tā reģistrācijas pieteikumā ir paredzēts aptvert visas konkrētās klases alfabētiskajā sarakstā ietilpstošās preces vai pakalpojumus vai vienīgi dažas no minētajā klasē iekļautajām precēm vai pakalpojumiem²¹.

23. Tā kā spriedums *IP Translator* tika pasludināts pēc notikumiem, uz kuriem attiecās prasība, Vispārējā tiesa izskatīja tā ietekmi un atzina, ka šajā gadījumā bija piemērojams Paziņojums Nr. 2/12, balstoties būtībā uz šādiem argumentiem: a) Paziņojumā Nr. 4/03 tikai tika sniegti paskaidrojumi par Biroja praksi līdz tā publicēšanai; b) Paziņojumā Nr. 2/12 netika nošķirtas pirms vai pēc Paziņojuma Nr. 4/03 publicēšanas reģistrētās preču zīmes un c) saskaņā ar tiesiskās noteiktības principu bija garantēta Paziņojuma Nr. 2/12 piemērošana tādām reģistrētajām preču zīmēm kā “Lambretta”, pirms tika pieņemts Paziņojums Nr. 4/03²².

24. Tādējādi Vispārējā tiesa atzina, ka preču zīmes “Lambretta” reģistrācijas pieteikumā norādītās visas 12. klasē ietvertās preču kategorijas bija jāinterpretē tādējādi, ka tas aptvēra visas minētās klases alfabētiskajā sarakstā iekļautās preces, – kas turklāt bija *Scooters India* nolūks. Turklāt tā norādīja, ka, lai arī motorolleru rezerves daļas nebija minētas 12. klases preču alfabētiskajā sarakstā, tajā bija

18 — Pārsūdzētā sprieduma 18. un nākamie punkti.

19 — Lai apzīmētu šīs divas pieejas, bieži tiek izmantotas vārdkopas angļu valodā: “class-heading-covers-all-approach” vispārīgam kritērijam un “class-heading-means-what-it-says-approach” burtiskajam kritērijam. Skat., piemēram, Kramer, F., “§32”, no: Ekey, Bender un Fuchs-Wisseman (redaktori), *Markenrecht*, (I sēj.), 3. izdevums, izd. C. F. Müller, 2015, 65. lpp., 649. punkts.

20 — Konkrēti minēšu tā 56. punktu, saskaņā ar kuru Direktīvā 2008/95 ir pieļauta klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo apzīmējumu izmantošana, lai identificētu preces un pakalpojumus, kuriem tiek lūgta preču zīmes aizsardzība, ja vien šāda identifikācija ir pietiekami skaidra un precīza, lai ļautu kompetentajām iestādēm un uzņēmējiem noteikt lūgtās aizsardzības apjomu.

21 — Sprieduma *IP Translator* 61. punkts.

22 — Pārsūdzētā sprieduma 27.–34. punkts.

iekļauti tādi transportlīdzekļu piederumi un rezerves daļas kā riepas, riteņi vai kustīgās daļas, tāpēc Apelācijas padomei bija jāizvērtē, vai preču zīme tika efektīvi izmantota attiecībā uz rezerves daļām. Tā kā pārsūdzētajā lēmumā šāds izvērtējums netika veikts, Vispārējā tiesa apmierināja *Scooters India* pirmo iebildumu izvirzītajā pamatā par spēkā neesamību²³.

25. Izvirzot otro iebildumu, *Scooters India* pārmeta Apelācijas padomei kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā nebija piemērojusi Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru preču zīmes faktiska izmantošana attiecībā uz rezerves daļām nosaka, ka tiek saglabātas īpašnieka tiesības attiecībā uz precēm, kas ietver minētās daļas²⁴.

26. Vispārējā tiesa noraidīja otro iebildumu, jo Apelācijas padome nebija izskatījusi iesniegtos pierādījumus saistībā ar motorolleru rezerves daļām. Tomēr minētā tiesa sniedza norādījumus, kādā veidā būtu jāveic šī analīze par preču zīmes “Lambretta” izmantošanu attiecībā uz rezerves daļām, atsaucoties tostarp uz spriedumā *Ansul*²⁵ noteiktajiem kritērijiem.

IV – Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

27. *Brandconcern* apelācijas sūdzību Tiesas kancelejā iesniedza 2014. gada 11. decembrī, un *EU IPO* un *Scooters India* atbildes raksti uz apelācijas sūdzību attiecīgi tika iesniegti 2015. gada 10. un 18. martā.

28. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 175. panta 1. punktu replikas raksts tika iesniegts 2015. gada 4. jūnijā un *Scooters India* un *EU IPO* atbildes raksti uz repliku – attiecīgi 8. un 13. jūlijā.

29. *Brandconcern* galvenokārt lūdz Tiesai: a) atcelt pārsūdzēto spriedumu; b) noraidīt *Scooters India* prasību Vispārējā tiesā un c) piespriest atlīdzināt otrās puses tiesāšanās izdevumus. Pakārtoti tas lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu daļā, kurā par spēkā neesošu tika atzīts Apelācijas padomes 2011. gada 1. decembra lēmums, un piespriest *Scooters India* un *EU IPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

30. *EU IPO* lūdz Tiesai a) atzīt apelācijas sūdzības otro pamatu par nepieņemamu, b) noraidīt apelācijas sūdzību un c) piespriest *Brandconcern* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

31. *Scooters India* lūdz Tiesai noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Brandconcern* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32. Pēc *Brandconcern* un *Scooters India* lūguma saskaņā ar Reglamenta 76. panta 1. punktu 2016. gada 11. maijā notika tiesas sēde, kurā piedalījās visi lietas dalībnieki.

V – Apelācijas sūdzības izskatīšana

33. *Brandconcern* pārmet Vispārējai tiesai divas kļūdas tiesību piemērošanā: a) Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta, aplūkojot to kopsakarā ar 51. panta 2. punktu, pārkāpumu un b) procesuālo pārkāpumu – pretrunas starp prasītājas prasījumiem un nolēmumu, kurā esot lemts *ultra petita*.

23 — Pārsūdzētā sprieduma 35.–38. punkts.

24 — Spriedums, 2003. gada 11. marts, *Ansul* (C-40/01, EU:C:2003:145), it īpaši 40.–43. punkts.

25 — Skat. iepriekšējo zemsvītras piezīmi; arī pārsūdzētā sprieduma 44. punktu.

A – Par pirmo pamatu, kas balstīts uz Regulas 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta, aplūkojot to kopsakarā ar 51. panta 2. punktu, pārkāpumu

1) Lietas dalībnieku argumenti

34. *Brandconcern*²⁶ uzskata, ka Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka *EUIPO*, piemērojot tiesiskās noteiktības principu, bija pienākums izvērtēt, vai *Scooters India* bija faktiski izmantojusi preču zīmi attiecībā uz rezerves daļām pēc tam, kad tika pieņemts, ka šī apzīmējuma reģistrācija, balstoties uz 12. klases nosaukumu, attiecās arī uz šīm precēm.

35. Šī sava apgalvojuma pamatojumam tā atsaucas uz spriedumu *IP Translator*, kurā Tiesa esot lēmusi par labu preču zīmju īpašnieku preču zīmes reģistrācijas pieteikumā lietoto jēdzienu burtiskai nozīmei. Minētais spriedums esot jāpieņem, neveicot nekādus pielāgojumus šai lietai, un nevarot dot priekšroku tiesiskās noteiktības apsvērumiem, kurus Vispārējā tiesa ir izklāstījusi pārsūdzētajā spriedumā.

36. *Brandconcern* uzskata, ka Vispārējā tiesa nevar ierobežot Tiesas sprieduma iedarbību laikā, ja šī pēdējā minētā nav noteikusi šo atrunu savos spriedumos. Turklāt *Scooters India* Vispārējā tiesā nebija atsaukusies ne uz vienu precedentu, kas dotu garantiju tik brīvai tiesiskās noteiktības principa piemērošanai, nedz arī tas ir norādīts pašā pārsūdzētajā spriedumā. Šajā ziņā Vispārējā tiesa nevar atsaukties uz saviem nolēmumiem, lai ierobežotu kāda Tiesas sprieduma iedarbību.

37. Visbeidzot *Brandconcern* noliedz, ka, interpretējot reģistrācijas pieteikumus, ir jāievēro preču zīmju īpašnieku nolūks²⁷, iebilstot pret *EUIPO* piemēroto praksi pirms Paziņojuma Nr. 2/12 pieņemšanas. Katrā ziņā šim nolūkam ir jāattiecas uz preču un pakalpojumu sarakstu, lai ar vislielāko precizitāti noteiktu preču zīmes īpašnieka lūgtās aizsardzības apjomu, kā tas vēlāk tika noteikts spriedumā *IP Translator*. Trūkumus sākotnējā paziņojumā nevar novērst, vēlāk atsaucoties uz pretendēšanu uz agrāku izcelsmi, nedz arī apelācijas tiesvedībā.

38. Kopumā *Brandconcern* uzskata, ka spriedumā *IP Translator* Tiesa būtu varējusi pieņemt “uz nākotni vērstu” pieeju kā pamatnostādnes preču zīmes reģistrācijas pieteikuma interpretācijai, bet tā to nedarīja. Gluži pretēji, tā noteica vispārīgu normu, kurā ir prasīta skaidrība un precizitāte preču zīmes reģistrācijas pieteikuma apzīmējumos un saskaņā ar kuru tie ir jāinterpretē.

39. *EUIPO* noraida *Brandconcern* argumentus. It īpaši tas norāda, ka spriedumā *IP Translator* nav izvēlēta neviena no divām pieejām, proti, Paziņojumā Nr. 4/03 minētais vispārīgais kritērijs vai burtiskā nozīme. Tas apgalvo, ka minētajā spriedumā runa bija par reģistrācijas pieteikumiem, nevis par jau reģistrētajām preču zīmēm, tādējādi skaidrības un precizitātes prasības ietekmējot galvenokārt pirmos minētos un citādā veidā – otrās minētās.

40. Birojs uzskata, ka sprieduma *IP Translator* 60. punktā ir ierosināts konstatēt reģistrācijas pieteicēja nolūku kā galveno kritēriju, lai noteiktu preču zīmes piešķirtās aizsardzības apjomu. Lai gan reģistrācijas pieteicējiem, izpildot skaidrības un precizitātes prasības, ir jānorāda savs nolūks, kompetentajai iestādei (preču zīmju birojiem) ir jānoskaidro šis nolūks attiecībā uz jau reģistrētajām preču zīmēm. Uz spriedumu *IP Translator* nevarot atsaukties, lai liegtu izsecināt reģistrācijas pieteicēja nolūku, piemērojot prezumpciju. Šajā ziņā Vispārējā tiesa esot ņēmusi vērā sprieduma *IP Translator* norādes attiecībā uz preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, tikai tā tās esot pielāgojusi jau reģistrētajām preču zīmēm.

26 — Lai arī apelācijas sūdzības iesniedzējs sākotnēji izteica dažus apgalvojumus attiecībā uz *Scooters India* veikto preču zīmes “Lambretta” izmantošanu rezerves daļām, netiek norādīts to noderīgums šī pirmā pamata izskatīšanā.

27 — Skat. pārsūdzētā sprieduma 34. punktu.

41. Birojs piebilst, ka tad, kad *Scooters India* lūdza reģistrēt agrāko Lielbritānijas preču zīmi “Lambretta”, pretendējot uz agrāku izcelsmi attiecībā uz visām precēm, kas ietvēra “transportlīdzekļus, vieglās kravas automašīnas un velosipēdus, kā arī [šo preču] detaļas un daļas”, tās nolūks bija skaidrs.

42. *Scooters India* uzskata, ka, ja spriedums *IP Translator* tiktu interpretēts tādējādi, kā to piedāvā *Brandconcern*, netiktu nodrošināta tiesiskā noteiktība un tiesiskās palāvības aizsardzība saimnieciskās darbības veicējiem, kas balstās uz Preču zīmju biroju (ne tikai *EUIPO*) [izmantoto] kritēriju attiecībā uz klašu nosaukumu apzīmējumiem kā saīsināto atsauci uz visām tajā iekļautajām precēm saskaņā ar alfabētisko sarakstu. Turklāt, izvirzot tādus pašus argumentus, *EUIPO* uzskata, ka *Brandconcern* nepareizi interpretē spriedumu *IP Translator*.

2) Pamata izskatīšana

43. Ar savu pirmo apelācijas pamatu *Brandconcern* pārmet, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pārkāpts Regulas 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts, aplūkojot to kopsakarā ar šī paša panta 2. punktu. Šajā tiesību normā ir paredzēts, ka piecu gadu laikā patiesi ir jāizmanto preču zīme saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kurus tā aizsargā²⁸.

44. Tā kā vārdkopa “patiesi izmantota” tika plaši un detalizēti interpretēta spriedumā *Ansul*²⁹ un šajā apelācijas tiesvedībā nav strīda par to, tiek precizēta atsauces uz “precēm vai pakalpojumiem, uz ko [preču zīme] ir reģistrēta” interpretācija.

45. Tādējādi, tā kā saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 26. panta 1. punkta c) apakšpunktu, lai apzīmējums tiktu reģistrēts, Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumā ir jānorāda preces un pakalpojumi, kurus ar to vēlas aizsargāt, *Brandconcern* apgalvo, ka šis pieteikums ir jāizvērtē, ievērojot spriedumā *IP Translator* noteiktos principus.

46. Strīds par sprieduma *IP Translator* piemērošanu šai lietai galvenokārt attiecas uz diviem aspektiem: tā nozīmi laikā un tā iespējamo ekstrapolāciju, no materiāltiesiskā viedokļa raugoties. Tā kā *Brandconcern* apgalvo, ka pašā spriedumā nav paredzēts tā iedarbības ierobežojums un tādējādi nav iespējams, ka Vispārējā tiesa modulē tā piemērošanu, atsaucoties uz tiesisko noteiktību, *EUIPO* norāda uz strīdu atšķirīgajiem priekšmetiem, proti, reģistrācijas pieteikumu (lietā, kurā pasludināts spriedums *IP Translator*) un jau reģistrētu preču zīmi (šajā tiesvedībā).

a) Par Tiesas pasludināto spriedumu iedarbības laikā ierobežojumu

47. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību normas interpretācija, ko sniedz Tiesas LESD 267. pantā noteiktās kompetences ietvaros, izskaidro un precizē šīs tiesību normas jēgu un apjomu, kādā tā ir jāsaprot un jāpiemēro vai kādā to būtu bijis jāsaprot un jāpiemēro no tās spēkā stāšanās brīža. Tādējādi šādi interpretēto tiesību normu tiesa var piemērot un tā ir jāpiemēro arī attiecībā uz tiesiskajām attiecībām, kas radās pirms nolēmuma, ar kuru tiek lemts par lūgumu sniegt interpretāciju, pieņemšanas, ja turklāt ir izpildīti priekšnosacījumi attiecībā uz strīda par minētās tiesību normas piemērošanu piekritību kompetentajai tiesai³⁰.

28 — Spriedums, 2003. gada 11. marts, *Ansul* (C-40/01, EU:C:2003:145), 37. punkts.

29 — Turpat, 36.–42. punkts.

30 — Spriedums, 2012. gada 23. oktobris, *Nelson u.c.* (C-581/10 un C-629/10, EU:C:2012:657), 88. punkts un tajā minētā judikatūra.

48. Šajā pašā judikatūrā ir noteikts, ka Tiesa tikai izņēmuma kārtā, piemērojot Savienības tiesību sistēmai raksturīgo vispārējo tiesiskās noteiktības principu, var ierobežot iespēju atsaukties uz tiesību normu, kad ir izpildīti kritēriji attiecībā uz ieinteresēto personu labas ticības esamību un būtisku grūtību rašanās risku³¹.

49. Visbeidzot saskaņā ar šo judikatūru Tiesai ir jānosaka brīdis, kad stāsies spēkā interpretācija, kuru tā sniedz Savienības tiesību normai, un šādas interpretācijas iedarbības laikā ierobežojums ir pieļaujams tikai spriedumā, kurā ir lemts par pieprasīto interpretāciju. Tādējādi šis princips nodrošina šo tiesību vienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm un citām personām un tāpat īsteno no tiesiskās noteiktības principa izrietošās prasības³².

50. Kopumā doktrīnu par Tiesas sprieduma iedarbības laikā ierobežojumu var apkopot šādi: a) principā šis Tiesas spriedumiem ir *ex tunc* iedarbība; b) kādas tiesību normas interpretācijas iedarbības ierobežojums ir [noteikts] izņēmuma kārtā; c) tikai Tiesas kompetencē ir noteikt šo iezīmju ierobežojumu un d) šādam ierobežojumam skaidri ir jābūt norādītam spriedumā, kurā ir interpretēta attiecīgā tiesību norma.

51. Spriedumā *IP Translator*, kā norāda *Brandconcern*, acīmredzami nav ietverts neviens tā iedarbības ierobežojums laikā, tādējādi sākotnēji interpretētā norma būtu jāpiemēro arī tiesiskajām situācijām, kas bija radušās pirms tiesas sprieduma pasludināšanas. Tomēr ir jānorāda, ka neviens šīs prejudiciālā nolēmuma tiesvedības dalībnieks (vienpadsmit dalībvalstis, Komisija, *EUIPO* un abas strīda *a quo* puses) nav uzsvēris šo ierobežojumu, kas uzliktu Tiesai pienākumu paust savu nostāju par šāda lūguma apmierināšanu vai noraidīšanu; bet šajā ziņā spriedumā par to nekas nav minēts. Lai arī tas paver iespēju minējumiem par tā cēloņiem, es dodu priekšroku neiesaistīties tikai spekulatīvās un līdz ar to – šajā aplēcības tiesvedībā neauglīgās diskusijās.

52. Turpretī daudz noderīgāk ir iedziļināties Biroja argumentā, kurā, lai atbalstītu Vispārējās tiesas spriedumu, tas paskaidro sprieduma *IP Translator* ietekmi uz šo strīdu: ja toreiz tika apspriesti preču zīmju reģistrācijas pieteikumi, tagad runa ir par jau reģistrētajām preču zīmēm. Tādējādi ir jānoskaidro, kāda faktiski ir šī sprieduma nozīme.

b) Par spriedumu *IP Translator*

53. Lieta³³ attiecās uz pieteikumu reģistrēt apzīmējumu “IP Translator” kā valsts preču zīmi. Reģistrācijas pieteikumā tika identificēti aizsargājami pakalpojumi, izmantojot Nicas klasifikācijas 41. klases nosaukuma vispārīgo formulējumu: “audzināšana; mācības; izpriecās; sporta un kultūras pasākumi”.

54. Apvienotās Karalistes Preču zīmju birojs, pamatojoties uz valsts tiesību normām, kas atbilst Direktīvas 2008/95 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam, šo pieteikumu noraidīja. Minēto pieteikumu tas interpretēja atbilstoši Paziņojumam Nr. 4/03³⁴ tādējādi, ka tajā bija ietverti ne vien pieteikuma iesniedzēja norādītie pakalpojumu veidi, bet arī visi citi 41. klasē iekļautie pakalpojumi, arī tulkošanas pakalpojumi. Attiecībā uz šiem pēdējiem pakalpojumiem tas secināja, ka nosaukumam “IP Translator” nebija atšķirtspējas un tas bija aprakstošs.

31 — Spriedumi, 2015. gada 14. aprīlis, *Manea* (C-76/14; EU:C:2015:216), 54. punkts un tajā minētā judikatūra (noraidošs spriedums); 2016. gada 28. aprīlis, *Borealis Polyolefine* u.c. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14; EU:C:2016:311), 103. punkts (apmierinošs spriedums).

32 — Spriedumi, 2012. gada 23. oktobris, *Nelson* u.c. (C-581/10 un C-629/10; EU:C:2012:657), 90. un 91. punkts, kā arī 2007. gada 6. marts, *Meilicke* u.c. (C-292/04; EU C:2007:132), 37. punkts

33 — Sikāka informācija atrodama sprieduma 22.–29. punktā, kurā apkopoti šī strīda rašanās fakti.

34 — Sprieduma 53. punktā ir konstatēts, ka minētais Birojs izņēmuma kārtā un vienīgo reizi atkāpās no savas ierastās prakses, ievērojot burtisko kritēriju.

55. Preču zīmes reģistrācijas pieteicējs³⁵ par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību, apgalvojot, ka tā reģistrācijas pieteikumā nebija norādīti un līdz ar to nebija ietverti 41. klasē iekļautie tulkošanas pakalpojumi. Šī iemesla dēļ Reģistrators iebildumi pret reģistrāciju bija kļūdaini, un reģistrācijas pieteikums tika noraidīts nepamatoti.

56. Savā atbildē uz trim (pārformulētajiem) prejudiciālajiem jautājumiem Tiesa:

- uzlika preču zīmes reģistrācijas pieteicējam pienākumu identificēt pietiekami skaidri un precīzi preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tas lūdza preču zīmes aizsardzību³⁶;
- pieņēma, ka pieteicējs izmantoja klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgos apzīmējumus, ar nosacījumu, ka identifikācija pati par sevi bija pietiekami skaidra un precīza³⁷, un
- šajā gadījumā, proti, kad tiek izmantoti visi vienas konkrētas klases nosaukuma vispārīgie apzīmējumi, preču zīmes reģistrācijas pieteicējam bija jāprecizē, vai tajā tika lūgta aizsardzība attiecībā uz visām šīs klases alfabētiskajā sarakstā iekļautajām precēm vai pakalpojumiem vai tikai attiecībā uz dažām no šīm precēm vai pakalpojumiem³⁸.

57. No šīs sprieduma *IP Translator* interpretācijas secinu, pirmkārt, ka tā rezolutīvā daļa ir jāsaprot izskatītā strīda kontekstā: runa bija par tāda preču zīmes reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu, kas bija saistīts ar pakalpojumu, kuriem tika prasīta aizsardzība, klases interpretāciju. It īpaši spriedumā ir aprakstīts veids, kādā preču zīmes reģistrācijas pieteicējam ir jāizpilda pienākums skaidri un precīzi norādīt to preču un pakalpojumu sarakstu, kurām prasīta vēlāmā apzīmējuma reģistrācija³⁹.

58. Otrkārt, lai arī uzdotajā trešajā jautājumā bija aprakstīts strīds starp burtiskā kritērija un vispārīgā kritērija aizstāvjiem⁴⁰ un Tiesa tika aicināta kļūt par starpnieku šajās debatēs, pēdējā minētā eleganti noraidīja šo uzaicinājumu, pievēršoties savā atbildē galvenokārt reģistrācijas pieteikumam un aplūkojot problēmu saistībā ar preču zīmju birojiem⁴¹.

59. Proti, no sprieduma izriet, ka Tiesa faktiski neatbalstīja nevienu no attiecīgajām iespējām. Turklāt tā pat pieņēma iespēju atsaukties uz klasēm vispārīgi, prasot tikai pietiekamu skaidrību un precizitāti, neatkarīgi no tā, kāda interpretācijas metode tiktu izmantota. Lai arī šāds risinājums ietver lielākā mērā sistēmas, ko reglamentē vispārīgs kritērijs, tomēr saskaņā ar to reģistrācijas pieteicējam ir īpaši jānorāda, vai viņa pieteikums attiecas uz visām konkrētās klases alfabētiskajā sarakstā ietilpstošajām precēm vai pakalpojumiem vai vienīgi dažām no minētajā sarakstā iekļautajām precēm vai pakalpojumiem⁴². Taču ir jāuzsver, ka sprieduma rezolutīvajā daļā nepārprotami tika nolemts, ka [Tiesa] neiebilda pret vispārīgo apzīmējumu izmantošanu.

35 — *Chartered Institute of Patent Attorneys*.

36 — Spriedums *IP Translator*, 38.–49. punkts.

37 — Spriedums *IP Translator*, 50.–56. punkts.

38 — Spriedums *IP Translator*, 57.–63. punkts.

39 — Savienības preču zīmes gadījumā šis pienākums ir minēts Regula Nr. 207/2009 26. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kā arī Īstenošanas regulas 2. noteikumā. Spriedumā *IP Translator* tika interpretēta Direktīva 2008/95, kurā nav neviena līdzīga noteikuma.

40 — Tā formulējums bija šāds: “Vai ir nepieciešams vai pieļaujams šādu [...] klasifikācijas klašu nosaukumu vispārīgo formulējumu izmantošanu interpretēt saskaņā ar Paziņojumu Nr. 4/03 [...]”, saprotot, ka minētajā paziņojumā paradigmas formā bija ietverts vispārīgs kritērijs.

41 — Attiecībā uz šo vērtējumu esmu vienisprātis ar Pohlmann, A., “The Interpretation of the Nice Class headings in the European Union, or the Art of One Hand Clapping”, *The Trademark Reporter*, 15. sēj., Nr. 4, INTA, 2015. gada jūlijs–augusts, 815. un nākamās lpp., it īpaši 828. lpp.

42 — Sprieduma 61. punkts.

60. Treškārt, lai arī, iespējams, tam nav tik būtiskas nozīmes, spriedumā *IP Translator* netika interpretēts konkrēts Direktīvas 2008/95 noteikums, bet skaidrības un precizitātes kritērijs, kas ir jāievēro preču zīmju reģistrācijas pieteicējiem, tika izsecināts no šī tiesiskā regulējuma preambulas apsvērumiem un tajā ietvertu tiesību normu kopuma⁴³.

c) Piemērojamība šajā lietā

61. Vai spriedumu *IP Translator* var tieši attiecināt uz šī strīda situāciju? Šajā ziņā es piekrišu *EUIPO* iebildumiem, pamatojoties uz turpinājumā izklāstītajiem argumentiem.

62. Jau esmu norādījis, ka lieta *IP Translator* attiecās uz atšķirības zīmes, ar ko vēlējās aizsargāt konkrētos pakalpojumus, reģistrācijas pieteikumu. Šajā preču zīmju reģistrācijas posmā Tiesa izvirza pieteicējam skaidrības un precizitātes prasību, lai atvieglotu citu attiecīgā tiesiskā regulējuma pantu piemērošanu, tādu kā attiecībā uz atteikuma pilnīgiem vai daļējiem iemesliem, uz kuriem vēlāk arī var atsaukties kā preču zīmes spēkā neesamības pamatojumu⁴⁴.

63. Šī prasība⁴⁵ vispirms ir izvirzīta reģistrācijas pieteicējam. Spriedumā *IP Translator* paredzētie noteikumi, kas ir saistoši preču zīmju birojiem, ir daudz vājāki, un šis valsts iestādes (“kompetentās iestādes”) tiek norādītas, lai uzsvērtu saikni starp skaidrības un precizitātes prasību reģistrācijas pieteikumā un to pienākumu saistībā ar šo pieteikumu iepriekšēju pārbaudi izpildi⁴⁶, lai tādā pašā veidā atgādīnātu tām to atbildību, it īpaši izvērtējot katru atsevišķu gadījumu, un noteiktu, vai klašu nosaukumu vispārīgie apzīmējumi atbilst skaidrības un precizitātes prasībai⁴⁷. Taču šīs prasības netika minētas sprieduma rezolutīvajā daļā.

64. Šajā kontekstā pat sprieduma 60. punkts⁴⁸, kurā, šķiet, Paziņojumā Nr. 4/03 minētā *EUIPO* prakse (kas ir balstīta uz vispārīgo kritēriju) ir atzīta par nederīgu, iegūst saskaņotāku nozīmi, ņemot vērā visu pārējo saturu. Aplūkojot to kopsakarā ar 61. punktu, noskaidrojas tā patiesais tvērums, proti, tas ir brīdinājums, ka, šādi rīkojoties, tiek apdraudēta skaidrības un precizitātes prasības, kas ir jāpilda visiem preču zīmju reģistrācijas pieteicējiem, ievērošana. Pretējā gadījumā, ja tiek izmantoti visi kādas klases nosaukuma apzīmējumi, nedz pieteikuma iesniedzējs, nedz citi saimnieciskās darbības veicēji droši nezinās, kāds ir aizsardzības apjoms, kas izriet no vispārīgo apzīmējumu izmantošanas.

65. Vispārīgā kritērija vai pieejas izmantošanas risks pastāv tajā, ka reģistrācijas pieteicēji var neievērot savu pienākumu skaidri norādīt preces un pakalpojumus, kuriem tie lūdz aizsardzību. Tātad runa ir par to, lai netiktu atvieglots reģistrācijas pieteicēja pienākums paviršas administratīvās prakses dēļ. Taču sprieduma kontekstā šis apzīmējums ir jāsaprot kā brīdinājums, lai iepriekšējās pārbaudes posmā netikti pieņemti reģistrācijas pieteikumi, kuros, norādot preces un pakalpojumus, nenoteiktības dēļ netiek ievērota skaidrības un precizitātes prasība. Uzskatu, ka šāda ir sprieduma *IP Translator* 62. punkta nozīme.

43 — It īpaši skat. sprieduma 38. un 42. punktu.

44 — Sprieduma 45. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar 43. un 44. punktu.

45 — Prasība ir minēta visā spriedumā: gan saistībā ar otro prejudiciālo jautājumu (to liek pildīt gadījumos, kad pieteicējs identificē preces un pakalpojumus, kurus tas vēlas aizsargāt, izmantojot klasifikāciju), gan saistībā ar trešo jautājumu (lai šādos gadījumos prasītu precizēt, vai ir atsauce uz visām vai tikai dažām norādītās klases alfabētiskajā sarakstā iekļautajām precēm un pakalpojumiem). Attiecīgi skat. sprieduma 53. un 61. punktu.

46 — Sprieduma 47. punkts.

47 — Sprieduma 55. punkts.

48 — Tajā ir noteikts šādi: “[...] situācija, kurā preču zīmes piešķirtās aizsardzības apjoms ir atkarīgs no kompetentās iestādes izvēlētas interpretējošās pieejas, nevis no reģistrācijas pieteicēja faktiskās gribas, var apdraudēt tiesisko noteiktību gan attiecībā uz minēto pieteicēju, gan attiecībā uz trešajām personām – uzņēmējiem.”

66. Tas, ka faktiskais pamatojums šajā lietā atšķiras no lietā *IP Translator* aplūkotā (minētajā lietā faktiskie apstākļi attiecās uz preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, šajā lietā – uz jau reģistrēto preču zīmi), manuprāt, liedz piemērot šai lietai minētajā spriedumā noteiktos principus un doktrīnu, tāpēc *Brandconcern* pirmais apelācijas pamats ir jānoraida.

67. Šis rezultāts nevar pārsteigt, jo preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiek iesniegts preču zīmes reģistrācijas procedūrā laikā, kad to vēl ir iespējams labot vai mainīt, kā tas izriet no Regulas Nr. 207/2009 43. panta. Spriedumā *IP Translator* ir nostiprināts valsts biroju pienākums šajā posmā, kad tie veic savu analīzi, rūpēties par to, ka reģistrācijas pieteikumu izskatīšana ir pilnīga un stingra, lai novērstu preču zīmju nepamatotu reģistrāciju⁴⁹. Ja to uzdevums ir uzturēt atbilstīgu un precīzu preču zīmju reģistru⁵⁰, ir loģiski, ka spriedumā *IP Translator* tiem netieši tiek noteikts pienākums kontrolēt, lai saimnieciskās darbības veicēji iesniegtu skaidrības un precizitātes prasībai atbilstošus reģistrācijas pieteikumus.

68. Savukārt pēc tam, kad preču zīme ir reģistrēta, ar to aizsargājamo preču un pakalpojumu saraksta interpretācijā ir piemērojamas cita veida normas, tostarp it īpaši Regulas Nr. 207/2009 48. pantā noteiktais aizliegums to mainīt. Tādējādi spriedumā *IP Translator* izstrādātā doktrīna ir grūti savienojama ar preču zīmju biroju uzdevumiem šajā citā posmā. Un tieši ar abu posmu nošķiršanu būtu izskaidrojams tas, ka nav noteikts sprieduma *IP Translator* iedarbības ierobežojums: nav viens un tas pats – interpretēt reģistrācijas pieteikumā iekļauto preču un pakalpojumu sarakstu, kuru vēl var grozīt, un interpretēt attiecīgo sarakstu jau reģistrētajai preču zīmei, kas pēc definīcijas ir konsolidēts un praktiski negrozāms.

d) Secinājums

69. Tādējādi, pieņemot, ka Biroja arguments par sprieduma *IT Translator* ietekmi uz preču un pakalpojumu sarakstu jau reģistrētajām preču zīmēm ir pareizs, jo šis spriedums attiecas uz saimnieciskās darbības veicēja, kurš iesniedz preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pienākumiem, galvenais *Brandconcern* arguments pirmā apelācijas pamata pamatojumam ir neatbilstošs.

70. Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmetuma pamatā faktiski ir neatbilstoša pārsūdzētā sprieduma interpretācija, tāpēc ka šajā pēdējā minētajā nav noteikts sprieduma *IP Translator* iedarbības laikā ierobežojums, lai gan tā 24. punktā minēta atsauce uz pastāvīgo judikatūru šajā jomā un uz to, ka spriedumā *IP Translator* netika veikta nekāda norāde uz iedarbību laikā. Vispārējā tiesa vienkārši pārbaudīja, vai Birojs varēja piemērot savu Paziņojumu Nr. 4/03 pirms 2012. gada 21. jūnija reģistrētai preču zīmei, un tas ietvēra vispārīga kritērija izmantošanu, lai pārlicinātos, vai rezerves daļas bija iekļautas 12. klasē, pat ja tās skaidri netika minētas. Un šī pārbaude bija nepieciešams priekšnosacījums, lai noskaidrotu, vai Apelācijas padomei bija jāizskata *Scooters India* sniegtie pierādījumi par preču zīmes faktisku izmantošanu attiecībā uz šīm rezerves daļām.

71. Šajā kontekstā pārsūdzētajā spriedumā⁵¹ ir analizēts Paziņojums Nr. 2/12, kurā “tiesiskās noteiktības principa piemērošana” ir kvalificēta gadījumā, kad *EU IPO* bija jāizskaidro, kā līdz 2012. gada 21. jūnijam – kad tika izmantoti Nicas nolīguma klašu nosaukumu vispārīgie apzīmējumi – tā noteica reģistrēto Savienības preču zīmju piešķirtās aizsardzības apjomu.

49 — Spriedums, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol* (C-51/10 P; EU:C:2011:139), 77. punkts.

50 — Spriedums, 2004. gada 29. jūnijs, *Heidelberger Bauchemie* (C-49/02, EU:C:2004:384), 29. punkts.

51 — 27. punkts.

72. Pārsūdzētā sprieduma 28.–34. punktā tā atspēko argumentu, ka *Scooters India* nevarēja atsaukties uz tiesisko palāvību, jo Paziņojums Nr. 4/03 bija pieņemts pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka minētajā paziņojumā tika paskaidrota līdz tam laikam *EUIPO* piemērotā prakse un tajā tā tika konsolidēta. Tāpēc tas bija jāpiemēro arī preču saraksta interpretācijai attiecībā uz precēm, kurām *Scooters India* 2002. gadā bija reģistrējusi preču zīmi “Lambretta”.

73. No iepriekš minētā ir jāsecina, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieņemts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu un jau aizsargāto preču zīmju nošķiršanas kritērijs, tādējādi neierobežojot sprieduma *IP Translator* iedarbību laikā. Ņemot vērā sprieduma *IP Translator* interpretāciju, kas tika ierosināta b) punktā, izskatot šī pirmā apelācijas pamatu, Vispārējā tiesa nav vainojama tajā noteikto principu pārkāpumā.

74. Tādējādi *EUIPO* varēja piemērot vispārīgo kritēriju, ievērojot Savienības tiesību sistēmai raksturīgo tiesiskās noteiktības prasību, un noskaidrot *Scooters India* gribu, kad tā iesniedza reģistrācijas pieteikumu. Vispārējā tiesa nepieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nedz uzskatot, ka Birojs varēja piemērot vispārīgo kritēriju līdz 2012. gada 21. jūnijam reģistrētajām preču zīmēm, nedz arī prasot, lai Apelācijas padome pārbauda, vai *Scooters India* efektīvi izmantoja preču zīmi “Lambretta” attiecībā uz rezerves daļām.

75. Vēl izklāstīšu pēdējās pārdomas: iekļaujot Regulas Nr. 207/2009 28. pantā jaunu 8. punktu⁵², Savienības likumdevējs ir vēlējies novērst trūkumus sistēmā, dodot iespēju pirms 2012. gada 22. jūnijam reģistrēto preču zīmju īpašniekiem līdz 2016. gada 24. septembrim precizēt to nolūku reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienā attiecībā uz attiecīgās klases nosaukuma apzīmējumā iekļautajām precēm un pakalpojumiem. Tādējādi tas piedāvā tiem izmantot vispārīgo kritēriju, lai kļiedētu šaubas par to rūpnieciskā īpašuma tiesību materiālās (preču un pakalpojumu) aizsardzības apjomu. Pieņemot Paziņojumu Nr. 2/12, Birojs vēlējās saglabāt viena un otra instrumenta tiesiskā regulejuma kvalitāti.

76. Tāpēc būtu paradoksāli, ja tiktu atcelts Vispārējās tiesas spriedums – kā to ierosina *Brandconcern* –, kurā ir aizstāvēta tāda pati pieeja, kādu bija pieņēmis likumdevējs, turklāt *Scooters India* vēl var “precizēt savu nolūku” *EUIPO*, lai apstiprinātu, ka tas bija tāds, kā Vispārējā tiesa to bija novērtējusi. Turklāt ir jāņem vērā, ka likumdevējs arī ievēro spriedumu *IP Translator*, ierobežojot savu iejaukšanos tikai attiecībā uz preču zīmēm, kas jau bija reģistrētas pirms tā pasludināšanas.

77. Kopumā, tā kā nav pierādīts Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta, aplūkojot to kopsakarā ar 2. punktu, pārkāpums, *Brandconcern* pirmais apelācijas pamats ir jānoraida.

B – Par otro pamatu, kas balstīts uz pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi pretrunu dēļ

78. Tā kā pirmais pamats tika noraidīts, ir jāizskata otrais pamats, kuru *Brandconcern* ir izvirzījis pakārtoti.

52 — Skat. šo secinājumu 6. punktu.

1) Lietas dalībnieku argumenti

79. *Brandconcern* pārmet, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauts “procesuāls trūkums”⁵³, kas izpaužoties kā nolēmums *ultra petita*⁵⁴, jo Vispārējā tiesa esot pasludinājusi par spēkā neesošu apstrīdēto lēmumu, lai arī tā konstatēja, ka *Scooters India* nebija izmantojusi preču zīmi attiecībā uz 12. klasē iekļautajām precēm. Pēc tās domām, pārsūdzētajā spriedumā šis lēmums esot bijis jāatstāj spēkā attiecībā uz “transportlīdzekļiem, pārvietošanās līdzekļiem pa sauszemi, gaisu vai ūdeni” un jāatceļ tikai daļā, kurā netika analizēta preču zīmes izmantošana attiecībā uz citām 12. klasē iekļautajām precēm, proti, rezerves daļām.

80. *EU IPO*, pirmkārt, uzskata, ka šis pamats ir nepieņemams, jo *Brandconcern* nav norādījis pārsūdzētā sprieduma punktus, kuros ir konstatēts, ka preču zīme “Lambretta” nebija efektīvi izmantota attiecībā uz transportlīdzekļiem, nedz arī attiecībā uz jau minētajiem pārvietošanās līdzekļiem. Tā kā šī sabiedrība arī nav norādījusi juridisko pamatojumu, uz kuru tā balsta savu pamatu, *EU IPO* uzskata, ka nav izpildītas Tiesas statūtu 21. pantā un 53. panta 1. punktā noteiktās prasības.

81. Attiecībā uz lietas būtību Birojs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pareizi atcēlusi apstrīdēto lēmumu un pamatoti to nosūtīja atpakaļ Apelācijas padomei, lai tā izvērtētu pierādījumus par preču zīmes efektīvu izmantošanu attiecībā uz vienu preču apakškatēriju.

82. Tāpat kā *EU IPO*, arī *Scooters India* uzskata, ka otra kļūda tiesību piemērošanā nav pieļauta un ka faktiski [šis pamats] neatšķiras no pirmā pamata.

2) Pamata izskatīšana

a) Par tā nepieņemamību

83. Atšķirībā no Biroja es uzskatu, ka netrūkst būtisko elementu, kas ir minēti Tiesas statūtu 21. pantā un 53. panta 1. punktā un izklāstīti Reglamenta 168. pantā. Lai arī tie nav norādīti pilnīgi skaidri, nedz arī ir precizēts, kādi konkrēti procesuāli trūkumi esot pieļauti spriedumā, uzskatu, ka *Brandconcern* pārmetums ir pieņemams vismaz tāpēc, ka tas norāda, ka Vispārējā tiesa savā nolēmumā esot izskatījusi vairāk [jautājumu], nekā prasītājs bija lūdzis.

84. Šajā otrajā pamatā ir apgalvots, ka, ja strīds Vispārējā tiesā attiecās tikai uz rezerves daļām (preču zīmes izmantošanu attiecībā uz tām), tad, kā uzskata *Brandconcern*, pamatoti varēja secināt, ka *EU IPO* vērtējumi par preču zīmes attiecībā uz transportlīdzekļiem un pārvietošanās līdzekļiem efektīvas izmantošanas pierādījumiem neattiecās uz atcelšanu, tādējādi tiktu novērsts tas, ka pārsūdzētajā spriedumā par spēkā neesošu tika pasludināts apstrīdētais lēmums kopumā.

85. Beigu beigās šis pārmetums ietver tiesas, kura esot lēmusi *ultra petita*⁵⁵, nekonsekvences denonsēšanu, kas nosaka, ka otrais apelācijas pamats ir pieņemams.

b) Par lietas būtību

86. Manuprāt, arī otro apelācijas pamatu nevar pieņemt, jo Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tai pārmesto procesuālo trūkumu.

53 — Prasības pieteikuma 99. punkts.

54 — Atzīstu, ka šo secinājumu esmu izdarījis, interpretējot *pro actione* otro pamatu, kurā izklāstītā argumentācija ir diezgan sarežģīta, un pēc tam, kad it īpaši par šo jautājumu uzdevu jautājumus apelācijas sūdzības iesniedzējai tiesas sēdē.

55 — *Brandconcern* advokāts tiesas sēdē pieļāva, ka “procesuālo kļūdu” varētu atzīt par nolēmumu *ultra petita*. Uz šādu kļūdu var pilnībā norādīt apelācijas tiesvedībā; skat. piemēram, spriedumu, 2014. gada 10. aprīlis, *Komisija/Siemens Österreich* u.c. un *Siemens Transmission & Distribution* u.c./Komisija (no C-231/11 P līdz C-233/11 P; EU:C:2014:256), 115. un nākamie punkti.

87. *Scooters India* lūdza, lai šī tiesa atceltu “pārsūdzēto lēmumu, ciktāl Apelācijas padome bija noraidījusi [tās] iebildumu attiecībā uz 12. klasē iekļautajām precēm”⁵⁶, neveicot nekādu izšķiršanu šajā ziņā. Vispārējā tiesa nelej *ultra petita*, spriedumā apmierinot šo prasījumu tādu, kā tas tika formulēts.

88. Turklāt sprieduma 44. punkts, uz kuru attiecas šis otrais pamats, neiekļaujas tā *ratio decidendi* un tādējādi tam trūkst atbilstošas ietekmes uz rezolutīvo daļu. Juridiskais pamatojums, kas liek atcelt pārsūdzēto spriedumu, ir sniegts šī sprieduma iepriekšējos punktos⁵⁷. Vispārējā tiesa 44. punktā tikai Apelācijas padomei paskaidro – gandrīz vai to pamācot –, kāds pārbaudes veids “būs jāizmanto”. Arī 43. punktā, kurā tā liek izmantot spriedumā *Ansul*⁵⁸ formulēto doktrīnu, tā izmanto didaktisku toni.

89. Saskaņā ar LESD 266. pantu iestādei, kuras pieņemtais tiesību akts ir pasludināts par spēkā neesošu, ir “jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pildītu [...] spriedumu”. Tālab ir jāievēro ne tikai šī sprieduma rezolutīvā daļa, bet arī motīvi, uz kuriem balstoties, tika taisīts šis spriedums un kuri veido tā obligāto pamatu, tādā ziņā, ka tie ir nepieciešami, lai noteiktu precīzu rezolutīvajā daļā nolemtā nozīmi. Šie motīvi ir tie, ar kuriem tiek identificēta konkrētā norma, kura tiek uzskatīta par prettiesisku, un turklāt tiek parādīti precīzi rezolutīvajā daļā konstatētā prettiesiskuma iemesli, kas attiecīgajai iestādei ir jāņem vērā, aizstājot atcelto aktu⁵⁹.

90. Tādējādi Vispārējai tiesai nav jānorāda iestādei, kādi pasākumi ir jāpieņem⁶⁰, taču tas neliedz sniegt tai noteiktas pamatnostādnes par to, kā jārikojas. Tomēr šajā pēdējā gadījumā, kā tas ir pārsūdzētā sprieduma 44. punktā, minētās pamatnostādnes nav tikai didaktiskas.

91. Turklāt ir jāatgādina Tiesas pastāvīgā judikatūra, ka atceltā tiesību akta aizstāšanas procedūru var atsākt tieši no tā brīža, kad bija radies prettiesiskums, un ka Kopienas tiesību akta atcelšana obligāti neietekmē sagatavošanas aktus⁶¹, tāpēc Apelācijas padome var pilnībā izskatīt iesniegtos pierādījumus par 12. klases nosaukumā iekļautajām precēm, ja tā to uzskata par lietderīgu.

92. Ņemot vērā iepriekš minētos paskaidrojumus, apelācijas otrais pamats ir jānoraida.

VI – Tiesāšanās izdevumi

93. Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam un 184. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ierosinu Tiesai noraidīt šo apelācijas sūdzību un tā kā to ir lūdzis *EUIPO* un *Scooters India*, *Brandconcern* ir jāsedz savi un jāatlīdzina abu atbildētāju tiesāšanās izdevumi apelācijas tiesvedībā.

VII – Secinājumi

94. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iesaku Tiesai:

- 1) noraidīt *Brandconcern BV* apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas 2014. gada 30. septembra spriedumu lietā T-51/12 *Scooter India/ITSB – Brandconcern* (“LAMBRETTA”);

56 — Kā tas ir konstatēts pārsūdzētā sprieduma 7. punktā.

57 — Šajā ziņā skat. spriedumu, 2001. gada 12. jūlijs, Komisija un Francija/*TFI* (C-302/99 P un C-308/99 P; EU:C:2001:408), 26.–29. punkts.

58 — Spriedums, 2003. gada 11. marts (C-40/01, EU:C:2003:145).

59 — Spriedumi, 1988. gada 26. aprīlis, *Asteris*/Komisija (97/86; EU:C:1988:199), 27. punkts, un 2003. gada 6. marts, *Interporc*/Komisija (C-41/00 P; EU:C:2003:125), 29. punkts.

60 — Spriedums, 1993. gada 25. maijs, *Foyer culturel du Sart-Tilman*/Komisija (C-199/91; EU:C:1993:205), 17. punkts.

61 — Skat. spriedumu, 1998. gada 12. novembris, Spānija/Komisija (C-415/96; EU:C:1998:533), 31. un 32. punkts un tajos minētā judikatūra.

- 2) piespriet *Brandconcern BV* atlīdzināt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja un *Scooters India Ltd.* tiesāšanās izdevumus.